

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

Τὰ Μακεδονικὰ κινήματα, ὡς τουλάχιστον ἀναγγέλλει τηλεγράφημα διαβιβασθέν ἐκ Λαρίσης, δὲν θὰ παύσωσιν οὐδὲ νῦν ὅτε ἐπέρχεται ὁ χειμὼν καὶ ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ ἐκκρεμὴς καὶ ἐπικίνδυνος κατὰστασις τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κομητάτου καὶ ἄγνωστον ὅποια ἄλλη θὰ ληφθῇ διὰ τὸ μέλλον· εἰς ἡμᾶς δὲν ἀποκείται νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ἐλατήρια τῶν ἀποφάσεων τούτων, οὔτε νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐλθωμεν εἰς λεπτομερείας ἐπὶ τῆς καθόλου δράσεως αὐτοῦ. Τὸ μόνον καθήκον τὸ ὁποῖον ἔχομεν εἶνε νὰ ἐκφράσωμεν τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν διοργανώθησαν τὰ σώματα τὰ ἀποσταλέντα εἰς Μακεδονίαν καὶ καθ' ὃν ἐξευρέθησαν τὰ ὑλικά μέσα. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δὲν ὑπέστη ποτὲ οὔτε ἐραθύνησεν εἰς τὰς πατριωτικὰς θυσίας καὶ εἰς ἔργα τείνοντα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πατρικῆς κληρονομίας. Ἀλλ' ἐγκατελείφθη εἰς ἀπόγνωσιν, ὡς μὴ ὥρειλε, περ' ἐκείνων οἵτινες εἶδε πάντοτε νὰ ἐξάπτωσι τὸ φρόνημα αὐτοῦ καὶ νὰ τηρῶσιν ἀκοίμητον τὸν πατριωτισμὸν τοῦ. Τὸ Μακεδονικὸν κκιμντάτον, ἰδρυθὲν καὶ λειτουργήσαν κατὰ τρόπον ἀσυνήθην μέχρι σήμερον, ἐκίνησεν ἀληθῶς τὸν θαυμασμὸν ὅχι μόνον τῶν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ξένων καὶ ὡς σκοπὸν ἔχει νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν κατὰστασιν τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὁμοφύλων. Τὸ Μακεδονικὸν κομητάτον δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν ἢ μόνον νὰ προσάψῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ, Ἡπείρῳ κτλ. καταπιεζομένων ἀδελφῶν καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὰς καταπιέσεις καὶ τὰς ἄλλας αὐθαιρεσίας. Οἱ συγκροτοῦντες τὰς ἐπαναστατικὰς ὁμάδας τὰς εἰς ἐισθαλλούσας εἰς τὴν Μακεδονίαν ὁρμῶνται ἐκ τῶν μερῶν εἰς τὰ ὁποῖα δὲν βρασιλεύει νόμος καὶ δικαιοσύνη, ἰσότης καὶ φιλανθρωπία· ἔχοντες δὲ ὑπ' ὅψιν τὴν τοιαύτην τῆς πατρίδος τῶν συμφορὰν προκινδυνεύουσιν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ θυσιάζουσι τὰ πάντα πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὰ κινήματα ταῦτα περιορίζονται, ὡς μέχρι σήμερον, εἰς μικρὰς ὁμάδας μετ' ἐλάχιστά ἐφόδια καὶ ἐλλειπῇ μέσα θὰ δύναται ἡ Πύλη νὰ διαλύῃ τὰ σώματα τούτα οὐχὶ βεβαίως ἄνευ ἀπωλειῶν καὶ θυσιῶν. Ὁ χρόνος ὅμως ἀδύνατον νὰ μὴ μεταβάλλῃ ἐντελῶς τὴν ἐνέργειαν τοῦ κομητάτου καὶ νὰ μὴ ἐξαναγκάσῃ αὐτὸ δραστηριότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον νὰ διεξαγάγῃ ἀγῶνα πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαίων τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ. Τοιοῦτον ἀγῶνα ἐπιβάλλουν αὐτὰ τὰ πράγματα, αὐτὴ ἡ κατὰστασις. Δὲν θὰ διεξχθῇ δὲ ὁ ἀγὼν, ὡς μέχρι τοῦδε, ἐὰν ἀποφασισθῇ τὸ ἔαρ νὰ ἀνατείλῃ μετ' ἐλάττωσιν διὰ τοὺς καταπιεζομένους ἀδελφούς, ἀλλὰ μετ' ἐλάττωσιν πλήρη δυνάμει μετὰ θάρρους νὰ ἀμφισβητήσωσι τὴν νίκην καὶ νὰ ιδρύσωσιν ἰδίαν ἀρχὴν καὶ ἰδίον διοικητικὸν σύστημα. Τοιαῦται σχέψεις πιθανὸν νὰ κυριαρχῶσι καὶ εἰς τὰ ἄγνωστα ἡμᾶς μέλη τοῦ Μακεδονικοῦ κομητάτου. Ἀλλὰ καὶ ἐν εἰσέτι δὲν ἐπεκράτησαν τοιαῦται σχέψεις ἀναντιρρήτως ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων θὰ ἐπιβάλλῃ ταύτας, διότι ὡς φαίνεται ἡ Πύλη δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας ἐπηγγέλθη δι' αὐτοκρατορικὸν ἱραδὲ οὔτε νὰ λάβῃ ἄλλα μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν εὐημερίαν καὶ ἰσonomy

μίαν εἰς τὰ διάφορα βιλαέτια. Ἡθέλωμεν ἐκλήφθῃ ὡς ἐθελοτυφλοῦντες ἐὰν δώσωμεν πίστιν εἰς τὰς ἐπαγγελίας τῆς Πύλης. Τὸ παρελθὸν ἅπαν μᾶς παρουσιάζει παραδείγματα τὰ ὁποῖα μᾶς πείθουν ὅτι μικρὰν δέον νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ὑποσχέσεις ταύτας. Δὲν πιστεύομεν δὲ τὸ μέλλον νὰ διαψεύσῃ τὴν γνώμην ταύτην. Ἀλλως τε ὁσάκις ἡ Πύλη προέβη εἰς μεταρρυθμίσεις ἢ παραχωρήσεις προνομίων ἐξαναγκάσθη ὑπὸ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ὀπλων· καὶ σήμερον μόνον διὰ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ θὰ καλλιτερεύσῃ ἡ τύχη τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ τῶν Μακεδόνων. Εὐρίσκονται ἐντελῶς εἰς πλάνην ἐκείνοι τῶν ὁθωμανῶν οἵτινες νομίζουσιν ὅτι θὰ δυνηθῶσιν ἐπὶ πολὺ νὰ συνεχίσωσι τὴν πολιτικὴν τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῆς ἀπάτης καὶ νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὰς περιστάσεις. Ὁ κώδων ἔδωκε πρὸ πολλοῦ τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου τῆς Ὀθωμανικῆς δυναστείας καὶ ἀντὶ νὰ τείνωσι τὰ ὅτα αὐτῶν καὶ προσηλώσωσι τοὺς ὀφθαλμούς ἐξακολουθοῦν εἰσέτι τὴν ἀτάσθαλον πολιτικὴν, τὰς καταπιέσεις, αὐθαιρεσίας καὶ διαρπαγὰς. Δὲν θὰ δυνηθῶσιν ὅμως ἐπὶ πολὺ νὰ φανακίσωσι τὸν πεπολιτισμένον κόσμον διὰ τῆς ὑπόουλου αὐτῶν πολιτικῆς καὶ ὡς οἰδεταὶ ἡμῖν νὰ πιστεύσωμεν ἐγγὺς εἶνε ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εὐρεθῇ ὁ αὐθάδης ὅστις παρορῶν τοὺς κινδύνους θὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησιν τοῦ καὶ θὰ καταπνίξῃ τὸ ἐξηρηρωμένον κράτος.

ΜΑΓΙΚΗ ὑπῆρξεν ἡ φωταψία τῆς ἐσπέρας ἐν Παρίσις, ἐφ' ἣν τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος ἀπῆρχετο εἰς τὸ μέγα μελοδραματικὸν θέατρον, ἐνθα εἶχε συνέλθει τὸ ἄνθος τῆς γαλλικῆς κοινωνίας. Πᾶσα κομματικὴ διχογνωμία ἀπεσκορακίσθη καὶ παρὰ τοὺς ἡγέτας τῆς δημοκρατίας ἐκάθητο ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκπτώτων δυναστεϊῶν. Χορὸς ἐκ τῶν ἀρίστων ἀοιδῶν ἀφοπτεμένων τῶν φύλων ἔψαλε τὸν ρωσσικὸν ὕμνον, ἀποσπάσας παρὰ τοῦ Τσάρου τὸν ἔπαινον ὅτι οὐδέποτε ἤκουσε τὸν ρωσσικὸν ὕμνον ψαλλόμενον κάλλιον. Καὶ ὅμως τὰς φωνὰς τῶν ἀοιδῶν κατέπνιγον αἱ ὠρυγαὶ τῶν μυριάδων, αἵτινες ἐπλήρουν τὰς περὶ τὸ θέατρον πλατείας, περιμένονσαι νὰ ἴδωσι τὸν σύμμαχον μονάρχην, ὃν οἱ Γάλλοι λατρεύουσιν ὡς τὴν ἐνσάρκωσιν εὐεργετικῆς Προνοίας. Ὁ δὲ Τσάρος, καίπερ οὐχὶ φίλος τῶν ἐπιδειξεων, ἔπραξεν οὐχ ἥττον ὅ,τι δυνατόν, ὅπως ὑποθρῖψῃ τὰ αἰσθήματα ταῦτα. Κατέλιπε τὰ ἐπισκεπτήριά του εἰς τοὺς προέδρους τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπονέμων φόρον τιμῆς εἰς τοὺς κοινοβουλευτικούς τῆς χώρας θεσμούς, προσῆλθεν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Παναγίας, ὅπως τιμῇ τὸ θρησκευμα τῆς χώρας καὶ τὸν φιλοπατρίδα γαλλικὸν κλῆρον, ἐδεήθη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Καρνῶ, ἐπὶ παρουσία τῆς χήρας καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ δολοφονηθέντος προέδρου, ὅς δὲ ἐβλάστησεν ἡ γαλλορωσικὴ συμμαχία, καὶ ἐκαθέσθη, ὡς πρὸ δύο αἰῶνων ὁ Μέγας Πέτρος, ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ, ἀκροασθεὶς τοῦ χαιρετιστηρίου προσφωνήματος τοῦ γηραιοῦ προέδρου Λεγουβέ καὶ τῶν μελωδικῶν τοῦ Κομπῆ στίχων, ἐν οἷς ἡ Τσαρίνα πανηγυρίζεται ὡς ἡ περικαλλεστάτη ἄνασσα. Δὲν ἐδίστασε νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς τὸ ἐν τῷ δημαρχεῖῳ ἄντρον τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἵνα χαιρετίσῃ τοὺς αἰρετοὺς τῶν Παρισίων ἄρχοντας, ὧν ἐν ὀνόματι ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου προσηγόρευσε αὐτὸν

σύμμαχον τῆς δημοκρατίας αὐτοκράτορα» καὶ ἐξέφρασε «τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ τῶν Παρισίων ἐπὶ τὸ μέλλον τῶν δύο μεγάλων φίλων ἐθνῶν».

ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Πολιορκία τῆς Καστάνιαρης — Ἀφού δὲν εὐρέθη ἀντάρτης φυλακίζεται ἄθως. — Ὁ σουγιάς τῆς καίμακμης — Κύριε φύλαττε ἀπὸ χειρότερα! — Τὴν ἔπαθεν ὁ Ροῦβάλης δι' ἑνα λόγον. — Ἡ Περσὸγίαννη καὶ τὸ ἀδίκημα τοῦ Βαλῆ.

Εἰς λόγος τουρκικοῦ στρατοῦ ἐπολιόρκησε τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν χωρίον Καστάνιανην ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ ἐργολάβος Γκόσιος νοσηλεύει ἑνα ἀντάρτην. Τίς οἶδε τίς ἀσυνείδητος ἐσκευώρησε τὴν κατηγορίαν ταύτην ὅπως βλάβῃ τὸν Γκόσιον ὅστις εἶνε ἐκ τῶν φιλοσυχωτέρων καὶ τιμίων πολιτῶν. Ἀφού δὲν ἀνευρέθη οὔτε ἀντάρτης οὔτε ἄλλο τι συνέλαβον τὸν ἀτοχῇ Γκόσιον καὶ τὸν ἐρρίψαν εἰς τὰς φυλακάς.

Ὁ Καίμακάμης Κονίτσης ἐζήτησεν ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Ντέντσικον φόρον δημοτικόν, ἀλλ' οὔτοι καθ' ὃ ποιμενικόν διαγόντες βίον καὶ διαχειμαζόντες εἰς Αὐλῶνα ἐδήλωσαν εἰς τὸν καίμακάμην ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς Αὐλῶνα καὶ ἐπέδειξαν εἰς αὐτὸν τὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς. Τοῦτο ἀπήρσεν εἰς τὸν καίμακάμην καὶ διέταξε νὰ φυλακισθῶσιν. Ὁ μουχτάρης ἠθέλησε νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν παράνομον ταύτην πράξιν τοῦ καίμακάμης, ἀλλ' ὁ καίμακάμης ἐξαγαγὼν σουγιά ἐβύθισεν αὐτὸν εἰς τὸν λαίμῳ τοῦ μουχτάρη ὅστις καὶ εὐρίσκειται νοσηλευόμενος ἐν Κονίτῃ.

Παρόμοιον σχεδὸν ἐπεισόδιον μαρτυροῦν τὴν θηριωδίαν καὶ ἀπανθρωπίαν τοῦ καίμακάμης Κονίτσης συνέβη καὶ εἰς τὸν πρόκριτον Κονίτσης Π. Ροῦβαλιν. Εἰς τὸ χωρίον Σταρίτσανη καὶ εἰς ἄλλα χωρία τῆς Κονίτσης ἐνέσκηψεν ἀκρίς. Τοῦτο μαθούσα ἡ διοίκησις ἔστειλεν εἰς τὰ χωρία ὑπάλληλον ὅστις πρότρεψε τοὺς κατοίκους νὰ ἐργασθῶσι πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος. Ὁ Ροῦβάλης παρετήρησεν εἰς τὸν καίμακάμην ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν χωρικῶν καταστροφὴ τῆς ἀκρίδος εἶνε ματαιοπονία, διότι δὲν θὰ φέρῃ οὐδὲν ἀποτέλεσμα. Ὁ καίμακάμης ἐθύμωσε διὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην καὶ διέταξε τὴν φυλάκισιν τοῦ Ροῦβαλιν· ἄγνωστον δὲ πῶς θὰ ἀποφυλακισθῇ ὥστε οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἔστω καὶ σοφὴν ἀρκεῖ ὅτι τὸ στραβὸ κεφάλι τοῦ καίμακάμης Κονίτσης διατάσσει. Τὰ χωρία δὲ εἰς τὰ ὁποῖα ἐξῆλθε πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος ὁ ὑπάλληλος μετὰ τῶν ζαπτιέδων περισσοτέρων καταστροφὴν καὶ ζημίαν ἔπαθεν ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον καὶ τοὺς ζαπτιέδες παρὰ ἀπὸ τὴν ἀκρίδα.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι τοιαῦται εἶνε αἱ ἐνέργειαι τῆς διοικήσεως καὶ τοσαῦται αἱ αὐθαιρεσίαι ὥστε δὲν ὑπολείπεται εἰς τοὺς κατοίκους οὐδὲν μέσον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ προσφύγουν ζητούντες προστασίαν τοῦ κακοῦ. Εἰς Καστάνιανην φυλακίζεται ἀδίκως εἰς τῶν καλλιτέρων καὶ πρῶτων πολιτῶν, εἰς Ντέντσικον μαχαίρων τὸν μουχτάρη καὶ καταπιέζουν ἀπάντας τοὺς κατοίκους, εἰς Κονίτση φυλακίζεται ἀδίκως ἕτερος πρόκριτος διότι ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ μίαν ἀλήθειαν καὶ ἐν γένει γίνονται τόσα ἄλλα ἀδίκηματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε γνωστά. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ δύνανται οἱ ἀτυχεὶς κάτοικοι νὰ ἐπικα-

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐπανερχόμενος ἐκ Κοπεγχάγης μετέβη εἰς Παρίσιους ὅπως ἀνεπιστήμως· προχθὲς δὲ τρίτην συνοδούμενος ὑπὸ τῶν κκ. Δεληγιάννη, Ράινεκ, Θὼν καὶ τοῦ ταγματάρχου κ. Οὐμπερτ μετέβη εἰς τὰ Ἡλύσια. Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας διήρκεσεν 25 ἡμέρας. Αἱ τιμαὶ ἀπεδόθησαν ὑπὸ τῆς Δημοκρατικῆς φρουρᾶς τῆς ὁποίας ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν Ἑλληνικὸν Ὕμνον. Ὁ Φῆλιξ Φῶρ συνοδούμενος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ κ. Τουρνιέ, ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου, καὶ τοῦ συνταγματάρχου κ. Μενετρέζ ἀντεπισκέφθη ἀμέσως τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὅστις ἀνέμενεν αὐτὸν ἐν τῇ Ξενοδοχείῳ Βριστόλ.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμέτερος πρεσβευτὴς κ. Μαυροκορδάτος μεταβὰς καὶ πάλιν προχθὲς παρὰ τῷ μεγάλῳ Βεζύρη ἔσχε μακρὰν μετ' αὐτοῦ συνέντευξιν, κατόπιν δὲ ἐπισκέφθη καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Τσουφῆ-πασσᾶν. Αἱ συνεντεύξεις αὗται σκοπὸν εἶχον καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς φυλακίδος· φαίνεται ὅτι ἡ αἰτήσις περὶ φυλακίδος θὰ γείνη ἀποδεκτὴ ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, παρὰ τὴν γενομένην ἀπόρριψιν τῶν αἰτήσεων τῶν ἄλλων κρατῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει μέγιστον ἀριθμὸν ὑπηκόων νὰ προστατεύσῃ ἐν Κων-

σταντινουπόλει, διετῆρει δὲ καὶ ἄλλοτε φυλακίδα ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λέγεται ὅτι παρὰ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως ἀπεφασίσθη καὶ ὁ διορισμὸς στρατιωτικοῦ ἀκολουθοῦ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινὴ πόλει πρεσβεῖαν καθ' ὑπόδειξιν τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Μαυροκορδάτου, διὸ καὶ ἀνεγράφη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ σχετικὸν κονδύλιον, διὰ τὴν ἰδρύσιν τῆς θέσεως ταύτης.

— Σήμερον ἀρχεῖται ἡ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων.

— Καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐξ Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α. Υ. τῆς περιγί- πσισης Σοφίας ἐψάλη ἐν τῇ Ἀγίῳ Γολγοθᾷ κατανυκτικωτάτῃ δοξολογία χοροστατούντος τοῦ Σ. ἐπισκόπου Ἰορδάνου, μετὰ τὴν τελετὴν δὲ ταύτην πάντες μετέβησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν Πατριαρχείων ὅπου θερμαὶ προπόσεις ἐγένοντο ὑπὲρ τῆς Α. Υ. καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

— Διὰ Β. διατάγματος προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἐν τῇ πεζικῇ, ὁ λοχίας τοῦ 7 τάγματος τῶν εὐζώνων Γ. Κουτσονίκας, ὡς συλλαβὼν τὸ ἐπικεκηρυγμένον ληστήν Ἀθ. Φλόκων. Ὁ λοχίας τοῦ 1ου τάγματος τῶν εὐζώνων Ε. Κωτούλας, ὡς συλλαβὼν τὸν ἐπικεκηρυγμένον ληστήν Ι. Σαράβαν καὶ ὁ λοχίας τοῦ 9ου τάγματος τῶν εὐζώνων Κ. Σπανός, ὡς συλλαβὼν τὸν ἐπικεκηρυγμένον ληστήν Β. Ξεβράκων,

γὴν. Συνεφωνήθη δὲ τότε ν' ἀποσταλῇ εἰς Κέρκυραν ὁ Γεώργιος Τουρτούρης ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ, ἵνα διαπραγματευθῇ τὴν παράδοσιν τοῦ φρουρίου πρὸς τοῦτον δέ, φίλον αὐτῷ ὄντα, ἐνεπιστεύθη ὁ Rouquell'e ἐπιστολὴν πληροφοροῦσαν τὸν στρατηγὸν Donzelot περὶ τῶν τεκταινομένων.

Μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας ὁ φρουράρχος τῆς Πάργας λαβὼν ἐγκαίρως γνῶσιν ἐκ Κερκύρας τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου παρεσκεύασθη εἰς ἀμυναν, ὃ δὲ Ἀλῆς οὐδεμίαν ἐδῶκεν παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου του λαβὼν διέταξε τοὺς μὲν ἀρχηγούς τοῦ παρὰ τὰ σύνορα τῆς Πάργας στρατοῦ νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν χώραν, τὸν δ' ἐν τῇ Ἀμβρακικῇ στολίσκῳ αὐτοῦ ἐκπλεύσαντα νὰ προσβάλλῃ τὴν πόλιν ἐκ τῆς θαλάσσης· αὐτὸς δὲ ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως εἰς Πρέβεζαν, ὅπως ἐκείθεν ταχύτερον ἔλθῃ εἰς τὴν κατακτηθησομένην πόλιν. Ἡ διαταγὴ ἐτετέλεστο· τὴν δὲ νύκτα τῆς 22 πρὸς τὴν 23 Φεβρουαρίου μέρος στρατοῦ διαβὰν τὸ ὄρος Πεζόβολον, ὅπερ ἀπετέλει τὸ ὄριον τῆς Παργίας χώρας, ἐληλάτησε τὰ δύο τῆς περιοχῆς ταύτης χωρία Ἀγυιὰν καὶ Ράπεζαν, ὧν οἱ προλαβόντες τῶν κατοίκων κατέφυγον εἰς Πάργαν· ἐνεφανίσθη δὲ εἰς τοὺς πέριξ τοῦ προαστείου ἐλαῖνες καὶ τοὺς μυροβόλους κήπους ὁρμητικῶς κατερχόμενος τοῦ σημείου τοῦτο καὶ τῶν θέσεων Ζάβολης καὶ Ζιλιανίτης. Τῇ αὐτῇ δὲ πρωΐ ἐράνη παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ ὁ ὑπὸ τὸν Ζακiriάμπην καὶ τὸν ἐκ Γαλαξιδίου Ἀναγνώστην Μακρῆν σταλίσκος τοῦ Ἀλῆ.

(1) Οὗτος εἶναι ὁ συγγραφεὺς τῶν χρονικῶν τῆς Ἡπείρου τῶν ἐν τῇ νέᾳ Πανδύρᾳ ὑπὸ τοῦ Κ. Σάθα δημοσιευθέντων. Ὑπῆρξε δὲ ἐκ τῶν ἐγκρίτων τῆς πάλαις Ἰωαννίνων πολιτῶν καὶ διετέλεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀλῆ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον μέχρι τῆς πολιορκίας αὐτοῦ, ὅτε διαπραγμάτευσε τὴν μεγάλην αὐτοῦ περιουσίαν καὶ μὴ δυνάμενος τοῦ λοιποῦ νὰ παραμείνῃ ἐν Ἡπείρῳ ἔνεκα τῶν συνδεόντων αὐτὸν δεσμῶν πρὸς τὴν φιλικὴν ἑταιρίαν, ἐξεπατρίσθη.

(2) ὁ Ἀκριβεὺς ἔχων πληροφορίαν, λέγει ὁ Hughes (τόμ. Β', σελ. 86), περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἡπειρωτικῶν πραγμάτων κατέβαλλεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐπιμόνους προσπάθειας, ὅπως πείσῃ τὸν Rouquell'e καὶ τὸν στρατηγὸν Dozenlot, νὰ παραχωρήσωσιν αὐτῷ τὸ φρούριον τῆς Πάργας ἀντὶ γενναίας ἀμοιβῆς. Ἀλλ' αἱ ἐλπίδες αὐτοῦ ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων διεφύεσθησαν οἰκτρῶς. Διότι οἱ ἐντῆς ἐκείνοι ἀνδρες, καὶ περ καλῶς γινώσκοντες τὴν ὑπεροχὴν τῶν Βρετανικῶν ὅπλων καὶ ὅτι ἡ Πάργα ἦτο προωρισμένη ν' ἀπωλεσθῇ, ἐπιμόνως ἠρνήθησαν νὰ παραδώσωσιν ὑφ' οἰουδὴποτε ὁρους πέντε χιλιάδας Χριστιανῶν εἰς τὸν ὦμον καὶ αἰμοχαρῇ ἐχθρόν των καὶ νὰ θυσιάσωσιν τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν ἐκείνων, οὓς ἀπᾶς εἶχον λάβει ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ ἐπὶ τοῦ φρουρίου τῶν ὁποίων εἶχον ἀναπετάσει τὴν σημαίαν τῆς Γαλλίας. Τίς δύναται ἀνευ φρίκης νὰ μὴ ἀναλογισθῇ, ὅτι ἡ Βρετανικὴ σημαία ἡ διαδεχθεῖσα τὴν Γαλλικὴν ἐγένετο τὸ σάβανον τῆς ἀνεχρηστίας τῆς Πάργας.

— Μετὰ βραχεῖαν ἐν Πορτ-Σαῖδ διαμονὴν ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Ἰωάννιναν ὁ κ. Κωνστ. Β. Παπακώστας προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κ. Ἀθ. Ν. Κωτσάνη.

— Ἐν Σοποτείῳ τοῦ Ζαγορίου ἐτετέλεστο οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ἀνδρέα Χρ. Ζέρβα μετὰ τῆς πολυφώνου καὶ διὰ πολλῶν προσημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Εὐνομίας Κ. Πασχάλη· εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχόμεθα τὸν μέλλοντα βίον ἀνέφελον καὶ εὐδαίμονα.

— Ἀφίκοντο ἐκ Κουκουλίου οἱ φοιτηταὶ κ.κ. Εὐδ. Ἀναστασιάδης καὶ Χρ. Καρατζᾶς, ἐκ Καβάλλας ὁ φοιτητὴς κ. Ράφτης καὶ ἐξ Ἰωαννίνων ὁ φοιτητὴς κ. Ζαρκαλῆς.

— Μετὰ πολυετὴ ἀπουσίαν ἀνὰ τὴν Ἀφρικὴν ὅπου ἐμπορεύετο ἀφίκετο ἐκείθεν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρπλανά ὁ κ. Δημ. Ἰω. Τσαβάκος.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Βῶλον ὁ κ. Γεωργ. Χρονίδης καὶ ὁ κ. Γούσιος Οἰκονόμου φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Πύργου ὁ φοιτητὴς κ. Ν. Καρατῆς, ἐκ Κονίτης ὅπως σπουδάζῃ τὰ νομικὰ ὁ κ. Ε. Ἀδαμαντίου, ἐκ Δολιχῆς ὁ φοιτητὴς κ. Χρ. Παπαγιαννόπουλος καὶ ἐκ Στολίδος μεταβιβάων εἰς Ρωμουνίαν ὁ κ. Δημ. Χαρασιδάκης.

— Ἀφίκετο ἐκ Παραμυθίας ὅπου ἐπὶ τινὰ χρόνον διέτριψεν ὁ Ἰωαννῆς κ. Ἰω. Βασιλειάδης.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Κωνιπόλεως ὁ κ. Κωνστ. Τσακμάκης πολλὰ ἀφηγοῦμενος κατὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου καὶ πολλὰ ἔχων κατ' αὐτοῦ παράπονα διὰ τὸν ἐξεδίωξιν ἐκ τῶν πατριαρχείων ὡς ἐγείροντα σκάνδαλα καὶ πάθη. Ἄν καὶ ὁ κ. Τσακμάκης φρονεῖ ὅτι διὰ τῶν συμβουλῶν του εἰς πολλὰ ζητήματα ἠδύνατο νὰ ὠφελήσῃ.

Ἡ ἐν τῷ φρουρίῳ Γαλλικὴ φρουρὰ συνεπο- σῆτο εἰς ἐβδομήκοντα περίπου ἀνδρας. Τὸ δὲ φρούριον ἦτο ἐξωπλισμένον διὰ τριάκοντα τεσσάρων πυροβόλων διαφόρου ὀγκῆς, ἐξ ὧν δύο ἦσαν τοποθετημένα ἐν τινι κατὰ τὸ παρακείμενον ἀκρωτήριον Χελάτι προμαχώνι. Ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς ἦτο ὁ ἐν τῇ Γαλλικῇ ὑπηρεσίᾳ Ἕλληνας Χατζῆ Νικολῆς. Ἀπόσπασμα δὲ τῆς φρουρᾶς ὑπ' αὐτὸν τὸν φρουράρχον καὶ οἱ μάχιμοι τῶν κατοίκων, γενομένης γνωστῆς τῆς μελετωμένης ἐπιθέσεως, κατέλαβον τὰς ἐπικαίρους πρὸ τοῦ προαστείου θέσεις, καὶ τοὺς Ἀλβανούς, ἐμφανισθέντας ἤδη εἰς τὰ πέριξ, ὑπεδέχθη ζωηρὸν πῦρ ἀπὸ τῶν ὀπισθεν τῶν δένδρων καὶ τῶν πετρῶν κρυπτομένων Παργίων καὶ Γάλλων. Καὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἐπιτεθέντων κατ' ἀρχὰς ἐπεσον, ἀλλ' ὁρμητικώτεροι γένοντο καὶ παροτρυνόμενοι ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχηγῶν ἐπανελάβον ἐρ' ὅλης τῆς γραμμῆς τὴν προσβολήν, ἀναγκάσαντες τοὺς ἀμυνομένους νὰ ὀπισθοχωρήσωσι καὶ νὰ ὀχυρωθῶσιν ἐντὸς τῶν πρώτων τοῦ προαστείου οἰκῶν, ὅθεν ζωηρότερον ἡμύνοντο. Συγχρόνως δὲ καὶ κατὰ τοῦ προαστείου τηλεβόλα τοῦ φρουρίου, βάλλοντα ἀδιάκοπον καὶ εὐστοχον κατὰ τῶν ἐπιτεθειμένων πῦρ, σπουδαιότατην ἐπέφερον αὐτοῖς βλάβην καὶ ἐξηνάγκασαν αὐτοὺς εἰς γενικήν ὑποχώρησιν, καταλιπόντας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἑκατοντάδα περίπου νεκρῶν, ἐν αἷς καὶ τὸν ἀνδρῆον Νταούτ Μπέην Τεπελενιώτην συγγενὴ τοῦ Ἀλῆ ἐκ πλαγίου. Ἐκ τῶν Παργίων ὀπλίται μὲν ἐφονεύθησαν τρεῖς καὶ τέσσαρες πυροβολεῖται Γάλλοι, οἵτινες φρουροῦντες ἐπὶ τοῦ προμαχώνος τοῦ Χελάτι καὶ καταληφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καθήλωσαν τὰ δύο τηλεβόλα καὶ ἐφύγον πρὸς τὸ φρούριον διὰ τῆς παραλίας. Τοὺτους δὲ ἠκολούθουν καὶ δύο γυναικες μοναχαί, προσφυγοῦσαι ἐκ τῆς τῶν Βλαχερνῶν Μονῆς· ἀλλ' ἀτυχῶς οἱ φυγάδες οὗτοι συνήντησαν ἀπόσπασμα Ἀλβανῶν, οἵτινες τοὺς μὲν Γάλλους πυροβολήσας, καὶ περ παραδόντας τὰ ὅπλα, κατεκρεοβύγησαν, τὰς δὲ μοναχὰς ἡχμαλώτισαν. Διαρκούσης δὲ τῆς συμπλοκῆς ὁ στολίσκος εἰσέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα καὶ ἀπὸ πειρᾶς νὰ καταλάβῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορικὰ τὰν Παργίων πλοῖα, ἀλλὰ καταπυροβοληθεὶς ἐκ τοῦ φρουρίου ἀνεκρούσατο πρῶμυναν, φονευθέντος καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ Ἀναγνώστου Μακρῆ.

(1) Λέγεται, ὅτι ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς συμπλοκῆς τὰ τηλεβόλα τοῦ φρουρίου ἠστόχουν διαρκῶς τοῦ σκοποῦ καὶ μόνον μετὰ τὴν ἀνάμειξιν ἐντοπίων τινῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ὑπὸ τούτων χειρισμὸν τῶν τηλεβόλων τὰ βλήματα ἐπιπτον ἐν παῖς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ. Τὸ γεγονός τοῦτο, ἀπὸρροῦντος ἦτο τυχαῖον, ἀπέδωκάν τινες εἰς προσηνεύουσιν τοῦ φρουράρχου μετὰ τοῦ Ἀλῆ.

Η ΠΑΡΓΑ

[Χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων ἐρανιζόμεθα τὰ ἐπόμενα περὶ Πάργας ἐκ τῆς περισπούδαστου συγγραφῆς τῆς αἰστορίας τοῦ Ἀλῆ πασσᾶ τοῦ Ἀραβαντινοῦ τῆς πρὸ ἔτους ἐκδοθείσης καὶ καταλαβούσης τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἔργων ἅτινα περὶ τοῦ Ἀλῆ ἐγράφησαν.]

Τὸ ἔτος 1814 ἐπῆλθεν ἄνευ ἄλλων ἀξίων λόγου συμβάντων ἐν Ἡπείρῳ. Ἐν δὲ τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ τὰ τέως νικηφόρα Γαλλικὰ ὅπλα, καταπονηθέντος τοῦ Ναπολεοντείου κολοσσοῦ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ρώσων ἐρημωθείσῃ χώρᾳ ἐπίστησαν ἐπανεληλυμμένας ἦντας καὶ ἡ Εὐρώπη σύσσωμος ἠγέρθη κατὰ τοῦ φοβεροῦ κατακτητοῦ. Τὴν τροπὴν δὲ ταύτην πρηκοῦσιν ὁ Ἀλῆς καὶ δὲν ἐπαύσατο καλλιεργῶν παρὰ τῷ Διβαλίῳ τὴν ἰδέαν τῆς πλήρους ἐν Ἡπείρῳ ἀποκαταστάσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυριαρχίας διὰ τῆς προσκτήσεως τῆς πολυποθήτου Πάργας, διατελούσης ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν Γάλλων, κυρίων ἐτι ὄντων τῆς Κερκύρας. Τὴν συναίνεσιν δὲ τῆς Πύλης λαβὼν παρεσκεύασε στρατὸν ἀξιόμαχον περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Διορίσας δὲ ἀρχηγὸν αὐτοῦ τὸν υἱὸν τοῦ Μουχτάρ καὶ ὑπαρχηγούς τὸν Ὁμέρ Βρυώνην καὶ τὸν Ἀγὸν Μουχουρντάρην ἐξέπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὴν Παραμυθίαν, ὅπως δῆθεν καταδαμάσῃ ληστοβίους τινὰς τῶν ἀγάδων. Παρήγγειλε δὲ τῷ Μουχτάρ νὰ παραμείνῃ μὲν ἐν Παραμυθίᾳ, διὰ μικρῶν δὲ ἀποσπασμάτων καὶ ληστρικῶ τῷ τρόπῳ νὰ παρενοχλῇ τὰ σύνορα τῆς Πάργας· διότι ὁ Ἀλῆς ἤθελε ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν τοῦ κινήματος παρεξήγησιν ὑπὸ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων.

Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς στρατιωτικῆς ταύτης κινήσεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαλάβῃ τὸν ἐν Ἰωαννίνοις Γάλλον πρόξενον, ὅστις ἀμέσως ἀπηύθυνεν ἐντονον κατὰ τοῦ Ἀλῆ διαμαρτυρήσιν ἐπὶ τῇ μελετωμένῃ ἀδίκῃ ταύτῃ καὶ ἀδικαιολογίᾳ ἐπιθέσει κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους. Ἀπήντησε δὲ τότε ὁ Ἀλῆς, ὅτι ἐπειδὴ οἱ Πάργιοι, καθ' ὅς ἔχει πληροφορίαν, διαπραγματεύοντο κρυφίως νὰ παραδώσωσι τὸ φρούριον αὐτῶν τοῖς Ἀγγλοῖς, διανοεῖται νὰ προλάβῃ τὸν σκοπὸν αὐτῶν τοῦτον, ἅτε θεωρῶν τὴν χώραν παραχωρηθεῖσαν τῇ Πύλῃ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1800· παρεκάλει δὲ συγχρόνως τὸν Γάλλον Πρόξενον νὰ διευκολύνῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον διατάσσων τὸν φρουράρχον, ὅπως τῷ παραδώσῃ τὴν θέσιν. Ὁ Rouquell'e καθορῶν τὸν κίνδυνον καὶ θέλων νὰ καταστήσῃ τοῦτο γνωστὸν ταῖς ἐν Κερκύρᾳ Γαλλικαῖς Ἀρχαῖς, ἀνταπήντησε τῷ Ἀλῆ, ὅτι μόνος ὁ ἐν Κερκύρᾳ στρατηγὸς Donzelot εἶχεν ἐξουσίαν νὰ δώσῃ τοιαύτην διατα-